

The book cover features a central illustration of an angel with long, flowing white hair and large, luminous white wings. The angel is wearing a white, ethereal robe and has a small floral headpiece. They are embracing a young child who is also wrapped in a white, shimmering fabric. The background is a deep blue night sky filled with numerous small, bright stars and soft, glowing clouds. The overall mood is peaceful and comforting.

Ο Χαράλαμπος
στην αγκαλιά του
Μορφέα

Εκδόσεις Books -4u
Παντελής Παπακωνσταντίνου
2026

E

Εισαγωγή

Κάθε βράδυ, όταν ο ήλιος σβήνει σιγά-σιγά τα χρυσαφένια του φώτα και το φεγγάρι ανεβαίνει στον ουρανό σαν ασημένιο καράβι, ο κόσμος αλλάζει χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

Οι θόρυβοι χαμηλώνουν, τα χρώματα γίνονται πιο απαλά και μια γλυκιά ησυχία απλώνεται σαν ζεστή κουβέρτα πάνω από σπίτια, δέντρα και όνειρα.

Είναι η ώρα που οι σκέψεις σταματούν να τρέχουν και αρχίζουν να ψιθυρίζουν.

Η ώρα που οι καρδιές κουρνιάζουν ήσυχια στο στήθος μας και τα μάτια βαραίνουν γλυκά.

Μα δεν είναι πάντα εύκολο να παραδοθούμε σε αυτή τη σιωπή.

Κάποιες φορές, οι σκέψεις γίνονται μικρά πουλιά που πετούν γρήγορα μέσα στο μυαλό μας. Άλλες φορές, ένας μικρός φόβος στέκεται στη γωνία και μας κάνει να κρατάμε τα μάτια ανοιχτά λίγο περισσότερο.

Κι όμως... υπάρχει μια μυστική αγκαλιά που περιμένει κάθε παιδί και μεγάλο.

Μια αγκαλιά φτιαγμένη από φως και ηρεμία.

**Μια αγκαλιά που δεν φαίνεται με τα μάτια, αλλά τη νιώθεις
στην καρδιά.**

**Είναι η αγκαλιά του ύπνου, εκεί όπου οι ανησυχίες
μικραίνουν, οι σκέψεις βρίσκουν φωλιά και τα όνειρα
ανοίγουν τα φτερά τους.**

**Αυτό είναι το ταξίδι ενός παιδιού που έμαθε πως ο ύπνος δεν
είναι κάτι που πρέπει να φοβάσαι.**

Είναι ένας φίλος.

Ένας φύλακας.

Μια γλυκιά παρουσία που ψιθυρίζει:

«Είσαι ασφαλής. Μπορείς να ξεκουραστείς τώρα.»

**Κι έτσι, ένα βράδυ σαν όλα τα άλλα Ο Χαράλαμπος έπεσε
στην αγκαλιά του Μορφέα***

Μορφέας (*) Στην ελληνική μυθολογία, με το όνομα Μορφέας (δηλαδή αυτός που δίνει μορφή, σχήμα) είναι γνωστός ένας από τους χίλιους γιους του Ύπνου.

Πρόλογος

Η ιστορία αυτή είναι μέρος μιας σειράς παιδικών ιστοριών με βασικό τίτλο

" Παιδικές Ιστορίες – Παραμύθια " (<https://books-4u.gr/paramythia/>) που έχει σκοπό να εισάγει τα παιδιά στον κόσμο των παραμυθιών.

Σε όλες τις ιστορίες βασικός ήρωας είναι ο Χαράλαμπος και συμμετέχουν οι φίλοι του Λευτέρης και Παναγιώτης.

Σε αυτή την ιστορία περιγράφω τον Χαράλαμπο που δεν μπορεί να κοιμηθεί, σκέφτεται το σχολείο, τις υποχρεώσεις, έχει μικρές ανησυχίες, γυρίζει στο κρεβάτι του ανήσυχος.

Ξαφνικά, ο Χαράλαμπος φαντάζεται μια απαλή φωνή: « Χαράλαμπε Είσαι ασφαλής.

Μπορείς να ξεκουραστείς τώρα.»

Είναι Ο Μορφέας, ο φύλακας των ονείρων, για τον οποίο ο Χαράλαμπος διάβασε στο παραμύθι πριν λίγο.

Τον Χαράλαμπο τον εμπνεύστηκα από τα παιχνίδια που έκανα με τον εγγονό μου Μάριο.

Στην κάθε Ιστορία, υπάρχει γλωσσάρι άγνωστων λέξεων, ώστε να καταλαβαίνουν τις δύσκολες λέξεις τα μικρά παιδιά.

Ο Χαράλαμπος στη αγκαλιά του Μορφέα

Σ' ένα μικρό χωριό που ήταν κτισμένο στην πλαγιά ενός λόφου, υπήρχε ένα σπίτι με μια αυλή γεμάτη γιασεμιά και τριαντάφυλλα..

Εκεί έμενε ο μικρός Χαράλαμπος, ένα παιδί με μάτια που έλαμπαν σαν να είχαν μέσα τους μικρά φαναράκια.

Ο Χαράλαμπος αγαπούσε τις βόλτες με τους φίλους του Λευτέρη και Παναγιώτη, τα παιχνίδια μαζί τους και τις ιστορίες που του έλεγε κάθε βράδυ η γιαγιά του Κυριακή.

Μα υπήρχε κάτι που δεν αγαπούσε καθόλου: τον ύπνο.

Όχι πως δεν κουραζόταν. Κουραζόταν, και μάλιστα πολύ!

**Μα μόλις έπεφτε το σκοτάδι, ο Χαράλαμπος ένιωθε σαν να
άνοιγε ένα μυστικό κουτί μέσα στο κεφάλι του, γεμάτο**

σκέψεις που χοροπηδούσαν, ιδέες που έτρεχαν και μικρές
ανησυχίες που έκαναν πατ-πατ στην καρδιά του.

«Αν κοιμηθώ, θα χάσω κάτι;» ψιθύριζε.

«Κι αν ο ύπνος κρατάει πολύ; Κι αν...»

Το κοχύλι του Μορφέα.

«Θυμήσου», είπε η φωνή του, που τώρα ερχόταν σαν
νανούρισμα:

«Αν οι σκέψεις πετούν, πες τους “σας βλέπω” και μετά “ώρα
για ξεκούραση”.

Αν έρθει φόβος, κάνε μια αγκαλιά στον εαυτό σου και πάρε
αργές ανάσες.

Κι όταν όλα ησυχάσουν... άφησε το σώμα να βυθιστεί.»

Ο Χαράλαμπος ς ήθελε να πει «ευχαριστώ». Μα τα λόγια του
έγιναν... φτερό. Κι αυτό το φτερό πέταξε και κάθισε στο χέρι
του Υπνοσποράκου.

«Κοιμάται», είπε εκείνος συγκινημένος. «Επιτέλους!»

Ο Μορφέας χαμογέλασε.

«Έπεσε στην αγκαλιά μου. Μα πιο πολύ... έπεσε στην
αγκαλιά της δικής του εμπιστοσύνης.»

Και τότε, ο κόσμος της Χώρας των Ονείρων άρχισε να
ξεθωριάζει, όχι σαν να χανόταν, αλλά σαν να έμπαινε μέσα
στον Ο Χαράλαμπο.

Ο Χαράλαμπος βρέθηκε ξανά στο κρεβάτι του, στο σπίτι

του.

Το πορτατίφ ήταν σβηστό.

**Μόνο το φεγγάρι έκανε μια λωρίδα στο πάτωμα.
Και ο Χαράλαμπος κοιμόταν.
Ήρεμα. Με ανάσα βαριά και γλυκιά.
Το πρωί, ξύπνησε πριν καν τον ξυπνήσει η μαμά του.
Ένιωθε σαν να είχε πει νερό από πηγή.
Σηκώθηκε και πήγε στην κουζίνα.
Η μαμά του και τον είδε.
«Ξύπνησες νωρίς!» είπε.
«Κοιμήθηκες καλά;»
Ο Λέανδρος χαμογέλασε μυστηριωδώς.
Ναι», είπε.
«Έπεσα... στην αγκαλιά του Μορφέα.»
Ο μπαμπάς του γέλασε.
«Α, έτσι ε; Και πώς ήταν;»
Ο Λέανδρος πήρε μια ανάσα, σαν να θυμήθηκε το κοχύλι.
«Σαν... να σε αγκαλιάζει μια κουβέρτα από φως. Και σαν να
σου λέει: “Μην φοβάσαι. Ο ύπνος είναι φίλος.”»
Η μαμά του τον φίλησε στο μέτωπο.
«Το ήξερα», είπε.**

Από εκείνο το βράδυ κι έπειτα, ο Χαράλαμπος δεν σταμάτησε να είναι παιδί που αγαπάει τις περιπέτειες.

**Μα έμαθε κάτι σπουδαίο: ότι Ο ύπνος δεν κλέβει από τη ζωή.
Τη γεμίζει.**

**Και κάθε φορά που ερχόταν η ώρα, έλεγε χαμηλά:
«Σκέψεις μου, σας βλέπω... ώρα για ξεκούραση.»**

**Έκανε μια μικρή αγκαλιά στον εαυτό του.
Έπαιρνε τρεις αργές ανάσες.**

**Και τότε... χωρίς φόβο, χωρίς πάλη, χωρίς “κι αν”...
έπεφτε στην αγκαλιά του Μορφέα.**

**Κι Ο Μορφέας, κάπου ανάμεσα στα αστέρια και στα όνειρα,
χαμογελούσε, γιατί ήξερε πως ένα ακόμα παιδί είχε μάθει το
πιο μαγικό μυστικό:
ότι η ξεκούραση είναι μια μορφή αγάπης.**

Τέλος.(π.χ. Γιαννάκη.)

**Σημείωση : Για γονείς, παππούδες, γιαγιάδες : εδώ
μπαίνει το όνομα του παιδιού στο οποίο διαβάζετε
την Ιστορία**